

ת"פ 41425/11/16 - מדינת ישראל נגד א"ב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 41425-11-16 מדינת ישראל נ' א"ב
03 אפריל 2019
לפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל
ע"י יחידת תביעות
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

א"ב

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד ארקדי אלגולשוילי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם, תושב ירושלים יליד שנת 1964, הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בשלוש עבירות: עבירה של תקיפה סתם של בן זוג, עבירה לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; עבירה של תקיפת סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בהסדר הטיעון מיום 01.02.2017 סוכם כי כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה במיוחס לו, יורשע וישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר אשר יבחן גם את שאלת ההרשעה. עמדת המאשימה הייתה להרשעה בכל מקרה.

הוסכם, כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי במובן של קבלת אחריות, נכונות והסכמה לטיפול ככל שיידרש, התביעה תעתור למאסר על תנאי ושל"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן, והסנגור יהיה חופשי בטיעונו ויוכל לטעון לעניין ההרשעה. ככל שהתסקיר יהיה שלילי, הטיעונים לעונש יהיו באופן חופשי על פי מתחמי הענישה.

כתב האישום המתוקן כולל ארבעה אירועים כדלהלן -

האירוע הראשון - ביום 19.03.2016, בשעה 11:53 או בסמוך לכך, בביתו ברחוב נג'ארה בירושלים, תקף הנאשם את אשתו, גברת ש"ב (להלן: המתלוננת), ללא הסכמה ושלא כדין. באותן נסיבות, בזמן שהגישה המתלוננת את האוכל לשולחן, תפס אותה הנאשם בידה. המתלוננת ביקשה ממנו לעזוב את ידה אך הנאשם לא הרפה ואחז בה בחוזקה. כאשר המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו, היא נפלה על הרצפה, ראשה נטרק בקיר והיא נחבלה בגבה. בשלב זה, החלה המתלוננת לבכות, הנאשם ניגש אליה וניסה להרים אותה חרף התנגדותה.

האירוע השני - במהלך חודש נובמבר 2015 או בסמוך לכך, בביתו ברחוב נג'ארה בירושלים, איים הנאשם על המתלוננת

בכוונה להפחידה או להקניטה, כשאמר לה: "אני אכה אותך". בעקבות דבריו של הנאשם ברחה המתלוננת מהבית.
האירוע השלישי - במהלך שנת 2014, בביתו שברחוב שרי ישראל בירושלים, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, דחף הנאשם את המתלוננת לעבר קיר בבית.

האירוע הרביעי - בתחילת שנת 2015 או בסמוך לכך, בביתו ברחוב נג'ארה בירושלים, תקף הנאשם את בתו שלא כדין וללא הסכמתה. באותן נסיבות, בעקבות חוסר שביעות רצונו של הנאשם מכך שבתו נ"ב (להלן: "הבת") לא שטפה את הבית, שבר הנאשם שידה מעץ וזרק חפצים שונים מחדרה של הבת. הבת ברחה אל הסלון ואז נטל הנאשם מקל של מטאטא וטפח באמצעותו על ידה של הבת פעמיים. כתוצאה ממעשה זה חשה הבת כאבים ביד.

תסקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים.

התסקיר הראשון, מיום 23.10.2017. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן כ-54, יליד ישראל, נשוי ואב לארבעה (21-28), מתגורר עם משפחתו ביחידת דיור הצמודה לבית הוריו, ועובד מזה כעשרה חודשים כמטפל סיעודי בחברות סיעוד.

בהיותו בן 24 נישא, ובגיל 26 החל תהליך של חזרה בתשובה. הנאשם תיאר את מערכת היחסים עם אשתו כמורכבת כבר מהשנים הראשונות לנישואיהם. הוא תאר קשיים בתקשורת וקונפליקטים בינו לבין אשתו שנסובו בעיקר בקשר לגישותיהם השונות לחינוך ילדיהם. הוא ציין כי התקשורת בינו לבין אשתו לא הייתה פתוחה ומקדמת וכי מספר פעמים הם פנו לגורמים טיפוליים שונים בניסיון לשפר את יחסיהם, אך התערבויות אלה לא הביאו לשינוי.

הנאשם תאר בפני שירות המבחן כי במהלך שנות נישואיהם עברו בני הזוג בין דירות שונות מספר רב של פעמים, באזורים שונים בארץ, וזאת בניסיון למצוא סביבת מגורים התואמת את אורח חייהם ותפיסתם החינוכית לילדיהם, וכן מציאת מקורות פרנסה מתאימים.

בשנת 2015, לאחר 26 שנות זוגיות, התגרשו בני הזוג. לדברי הנאשם, הוא יזם את הליך הגירושין לאחר שלא חלה הטבה ביחסיהם והקונפליקטים נשארו בעינם. הוא מסר כי ילדיהם בחרו להישאר לגור עמו וגרושתו בחרה לעבור לגור בבית הוריה. לאחר חודשיים, נישאו בני הזוג מחדש תוך הסכמה לטיפול זוגי משמעותי. לדברי הנאשם, לאחר נישואיהם מחדש, פנו לייעוץ משפחתי אשר בעקבותיו חל שיפור לטובה ביחסיהם, וכיום הם מאופיינים בתקשורת הדדית מקדמת, פשרנות וסבלנות הדדית. עם זאת, הוא עדיין חווה את מערכת היחסים הזוגית כבעייתית.

עבר פלילי ועבירה נוכחית - הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחס לעבירות הנוכחיות, תיאר הנאשם כי ברקע לביצוע עומדת התקופה הממושכת של מערכת היחסית שאופיינה במתיחות וחילוקי דעות סביב נושאים הקשורים לחינוך ילדיהם, תקשורת לקויה וציפיותיו ממערכת היחסים שלא מולאו.

שירות המבחן התרשם מנטייה של הנאשם להתנהגות כוחנית ומרוכזת בצרכיו. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם תיאר את האירועים כחריגים להתנהלותו במערכות יחסים ובכלל, ובפרט במערכת היחסים הזוגית, ותופס את עצמו כאדם סובלני, פשרן ולא אליים. שירות המבחן ציין, כי דבריו אלה של הנאשם עומדים בפער לדברים המתוארים בכתב האישום. בהתייחסו לאלימות שנקט כלפי בתו, כפי שמתואר בכתב האישום, הנאשם התקשה להתייחס בביקורתיות להתנהלותו הבעייתית והתוקפנית, וצמצם התנהגותו התוקפנית והאלימה. בהתייחס לאלימות שנקט כלפי אשתו, הביע הנאשם חרטה, אך לצד זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטה להשליך את התנהלותו האלימה עליה, מתקשה להתבונן בביקורתיות על מעשיו האלימים כפי שבאו לידי ביטוי בעבירות, ושולל נזקקות לטיפול בתחום האלימות הזוגית.

לאור האמור, ציין שירות המבחן כי הליך האבחון בראשיתו ובשל כך המליץ לדחות את ההחלטה בעניינו בכשלושה חודשים אשר בסיומם יגיש השירות תסקיר משלים הכולל הערכת סיכון והמלצות בהתאם.

התסקיר השני, מיום 31.12.2017. מהתסקיר השני עולה כי שירות המבחן השלים את הערכת הסיכון ושלח את הנאשם לטיפול במרכז "דולב" לטיפול באלימות במשפחה.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם אשתו של הנאשם, הציגה האישה מערכת יחסים בעייתית ובלתי מספקת לאורך השנים. עם זאת, עלה כי התנהגותו האלימה כלפיה לא הייתה דפוס התנהגות מופנם וכדרך של שגרה. בהתייחס לביצוע העבירות תיארה האישה תקופה לחוצה נוכח נישואיה הקרבים של אחת מבנותיהם. שירות המבחן ציין, כי התרשם שהאישה מפחיתה מהיקף התנהגותו האלימה של הנאשם, כשברקע מערכת יחסים תלוית הדדית. האישה הביעה רצון להשתלב בטיפול לצד שילובו של הנאשם בטיפול מתאים לצרכיו.

הסיכון להישנות עבירה והסיכוי להימנע מעבירה - שירות המבחן ציין, כי התרשם שהנאשם הוא בעל מערכת ערכים חיונית בסיסית. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים התנהל הנאשם באופן חסר יציבות, היה מרוכז בצרכיו והתקשה לגלות אמפתיה לצרכיה של אשתו. עוד התרשם שירות המבחן כי מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת התאפיינה ברמה גבוהה של תלות, לצד ריחוק, בעיות תקשורת, ופערים בצרכים ובציפיות, כאשר בני הזוג צברו תחושות תסכול וכאב. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מפחית ומצמצם מחומרת מעשיו, משליך את הבעייתיות על אשתו, ומתקשה לקבל אחריות על הבעייתיות שבמעשיו.

כגורמים מפחיתי סיכון ציין שירות המבחן את העדר העבר הפלילי, את התרשמותו כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע, ואת נכונותו של הנאשם להשתלב בטיפול ייעודי בתחום אלימות במשפחה.

להערכת שירות המבחן, מאחר שבני הזוג מנהלים עדיין מערכת זוגית בעייתית, הנאשם מצוי בסיכון משמעותי להישנות התנהגות אלימה, כאשר ניתן להפחיתה על ידי שילובו בטיפול בתחום אלימות במשפחה. כאמור, הנאשם הופנה לטיפול במרכז "דולב" אך מטעמים שאינם תלויים בו טרם זומן למרכז.

המלצת שירות המבחן ותוכנית שיקום - שירות המבחן ציין, כי למרות קשייו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו, ניכר כי הוא מחויב לטיפול וכי יש לו יחס מכבד לסמכות. באשר לעונש המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה לצד הטלת ענישה מותנית כגורם מציב גבול. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע של"צ, אך המליץ להימנע מלהטיל עליו של"צ במטרה לאפשר לו להשקיע משאבים בטיפול. שירות המבחן ציין, כי במידה וימצא בית המשפט לנכון להטיל על הנאשם של"צ, יוכל שירות המבחן לגבש עבור הנאשם תוכנית לביצוע 100 שעות בתוך כחודש ימים.

באשר לביטול ההרשעה, שירות המבחן ציין, כי הנאשם טען שהרשעה עלולה לחבל ביכולתו לעבוד, אך לא הציג כל מסמך שתמך בכך. לאור הסיכון שעדיין קיים מהנאשם וההערכה כי הנאשם זקוק לגורם מרתיע בדמות מאסר על תנאי, ולאור העובדה כי שירות המבחן לא התרשם שצפוי לנאשם נזק קונקרטי, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול ההרשעה.

סיכום המלצות התסקיר השני - שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי, ולהשאיר את ההרשעה על כנה.

התסקיר השלישי מיום 30.05.2018. מהתסקיר השלישי עולה, כי הנאשם החל להשתתף בהליך טיפולי במרכז "דולב" וכן כי המתלוננת, אשתו של הנאשם, מטופלת גם היא במרכז. עוד עלה, כי המתלוננת מסרה שחל שינוי חיובי בהתנהגותו של הנאשם וכי הוא סובלני יותר מבעבר והתקשורת ביניהם במגמת שיפור. עוד צוין כי המתלוננת שללה מקרי אלימות נוספים והביעה את שביעות רצון מהשתלבותם בטיפול.

ממידע עדכני ליום 15.08.2018 שהועבר מטעם גורמי הטיפול במרכז "דולב" לשירות המבחן עלה, כי הנאשם מטופל במסגרתם החל מ-14.01.2018. במהלך המפגשים בלט יחס אמביוולנטי של הנאשם לטיפול, שהתבטא בקושי להכיר

בדפוסיו הבעייתיים שבאים לידי ביטוי בדינמיקה הזוגית, ובנטייתו להשליך אחריות על אחרים. עקב עמדתו השוללת בעייתיות בהתנהגותו הוחלט לסיים את ההליך הטיפולי הפרטני מאחר שנמצא שאינו מקדם אותו. עוד צוין כי נבחנה האפשרות לשלב את הנאשם בטיפול המשך אך גם לכך הוא לא נמצא מתאים עקב עמדתו השוללת בעייתיות בהתנהגותו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם בארבעה חודשים נוספים על מנת לבחון את התאמתו להשתלב בקבוצה טיפולית בנשוא מניעת אלימות זוגית במסגרת שירות המבחן.

התסקיר הרביעי מיום 28.08.2018. מהתסקיר עולה, כי לאור בקשתו שולב הנאשם שוב במסגרת טיפולית החל מ-09.07.2018 על פני מפגשים שבועיים. עד ליום עריכת התסקיר הגיע הנאשם למפגשים כסדרם, לקח בהם חלק פעיל והצליח להיעזר ביתר המשתתפים בקבוצה. שירות המבחן ציין, כי נכון ליום עריכת התסקיר הוא נמצא בשלב ראשוני של התמקמות בקבוצה ועולה הרושם כי הוא בעל מוטיבציה להמשך הטיפול.

עוד צוין, כי הנאשם ביטא שביעות רצון מהשתלבותו בטיפול, והצליח במסגרת הטיפול לזהות את הבעיות שבהתנהלותו. כמו כן צוין כי ניכר שהוא פועל ממניעים פנימיים.

משיחה עם המתלוננת עלה, כי היא ממשיכה בטיפול במרכז "דולב" ותיארה כי הנאשם ממשיך במגמת השיפור בהתנהגותו ברמה הזוגית והמשפחתית. עוד עלה בשיחה כי המתלוננת שללה מקרי אלימות נוספים והביעה שביעות רצון מהשתלבותם בטיפול וייחסה חשיבות רבה להמשך הטיפול.

לאור האמור, ציין שירות המבחן, כי נוכח התרשמותם של גורמי הטיפול, שאף שירות המבחן שותף לה, לפיה בשלב זה מגלה הנאשם רצון ומחויבות להמשך טיפול קבוצתי ייעודי למניעת אלימות זוגית, מעדכן שירות המבחן את המלצתו לגבי העונש ומעמידה על צו מבחן לשנה במסגרתו יעקוב השירות אחרי התקדמות הטיפול.

באשר לשאלת ההרשעה, מציין שירות המבחן, כי הנאשם טען שהרשעה תפגע בהמשך העסקתו אך לא הציג מסמכים התומכים בכך. שירות המבחן ציין כי הוא מודע לחומרת העבירות אך עם זאת ממליץ לבית המשפט לשקול את סיום ההליך ללא הרשעה, זאת לנוכח העדר עבר פלילי, על מנת שלא לפגוע בעתידו התעסוקתי של הנאשם ולתרום לייצוב מערכת היחסים בין בני הזוג.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במסגרתו יעקוב שירות המבחן על התקדמותו של הנאשם בטיפול. באשר לשאלת ההרשעה, המליץ שירות המבחן לבית המשפט לשקול את ביטול ההרשעה.

הטיעונים לעונש

3. ביום 28.11.2018 טענו הצדדים לעונש, וביום 06.03.2018 השלים ב"כ הנאשם את טיעונו.

ב"כ המאשימה טענה, כי בהמשך לדברים שסוכמו בהסדר הטיעון, עמדתה להרשעה בכל מקרה, וככל שיהיה התסקיר חיובי במובן של קבלת אחריות והסכמה לטיפול, תעתור למאסר על תנאי ושל"צ כהמלצת שירות המבחן. לפיכך, עומדת המאשימה על עמדתה העונשית להותיר את ההרשעה על כנה, לגזור על הנאשם מאסר על תנאי וביצוע של"צ.

ב"כ הנאשם ביקש שהות להמציא מסמך המוכיח כי הרשעתו בדיון של הנאשם תפגע ביכולתו להמשיך לעסוק בעבודה עם קשישים. בית המשפט נעתר לבקשה ונתן אורכה להגיש את המסמך עד ליום 02.01.2019, יום הכרעת הדיון.

בטיעונו לעונש טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם עבר מהפך של 180 מעלות בחייו האישיים והזוגיים. הוא ציין כי הנאשם נרשם להליך שיקומי וטיפולי בשירות המבחן ושיתף פעולה עם צוות הטיפול באופן משביע רצון. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי התסקיר הרביעי מיום 28.08.2018 הוא חיובי, וכי שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה. ב"כ הנאשם הציג לבית המשפט טופס ריק ממקום עבודתו הנטען של הנאשם. לטענת הסניגור, בטופס זה נדרש כל עובד להצהיר על העדר עבר פלילי. לשיטתו, טופס ריק זה מוכיח כי הרשעה בדיון תגרום לכך שהנאשם לא יוכל להמשיך לעסוק בעבודתו. (המסמך

הוגש וסומן נ/1).

דבר הנאשם: בדבריו האחרונים לבית המשפט תאר הנאשם כי בארבע השנים האחרונות הוא עובד כמטפל סיעודי, וכי הוא נחשב למטפל טוב. לגבי האירוע טען, כי זה אירוע שלא יחזור על עצמו. הנאשם הוסיף ותיאר את הטיפול בו הוא משתתף ואת ההשפעה החיובית שיש לטיפול על מהלך חייו.

שאלת אי ההרשעה

4. ראשית יובהר, שלא כדברי הסנגור, שירות המבחן לא המליץ על ביטול ההרשעה אלא המליץ לבית המשפט לשקול את ביטול ההרשעה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הכללים בסוגיית אי ההרשעה. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר הדין לתוצאה של אי הרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (רע"פ 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל**).

ההלכה הפסוקה קובעת, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה, בנסיבות המקרה המסוים, מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 תמר **כתב נגד מדינת ישראל** פ"ד נב(ד) 337).

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים" ותיעשה במקרים יוצאי דופן בהם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם באופן שאינו הולם את חומרת העבירה ואת האינטרס הציבורי.

אך לאחרונה, שב בית המשפט המחוזי והדגיש כי שאלת הנזק הקונקרטי נבחנת באופן ספציפי לפי נסיבות כל מקרה. (ע"פ 64851-12-17 **ינון נגד מדינת ישראל**, מפי כב' סגן הנשיא יורם נועם, ר' פרידמן פלדמן ו-א' אברבנאל, ניתן ביום 16.10.2018).

לפני חודשים אחדים שב בית המשפט העליון וחזר על ההלכה הידועה כי על נאשם המבקש ביטול הרשעה להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו וכי סוג העבירה ונסיבותיו הספציפיות של המקרה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. (רע"פ 6429/18 מיום 18.11.18)

במקרה דנן אני סבור, כי אין להיעתר לבקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה. הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי העלול להיגרם לו. אין במסמך הריק שהגיש כדי להוכיח דבר על נזק קונקרטי. מעבר לצורך אציון, כי בהתחשב בנסיבות המקרה ובעובדה כי מדובר בארבעה מקרים שונים של מעשי אלימות ואיומים, ספק רב אם היה ניתן להיעתר לבקשת הנאשם לביטול ההרשעה אף אם היה מוכיח נזק קונקרטי.

מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע מתחמי העונש ההולם למעשים שבוצעו על ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים החברתיים שנפגעים במקרה שלפנינו, הם שמירת כבודו ושלמות גופו של הפרט, שמירת זכותו של הפרט לחיות את חייו בחירות וללא פחד ומבלי להיות חשוף לאיומים על חייו או שלמות גופו.

בהתחשב בעקרון ההלימה כמהווה עקרון מנחה בענישה, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, ובהתחשב בנסיבות העניין ובענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפנינו נע החל ממאסר על תנאי

ושל"צ ועד לשישה חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

6. בהתאם לסעיף 40א' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש. במסגרת זו יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לחומרה, מדובר בארבעה מקרים שונים של מעשי אלימות ואיומים. המקרים נפרשו על פני כשלוש שנים, בהם איים ונהג הנאשם באלימות כלפי אשתו ובתו. המעשים המתוארים בכתב האישום אינם כאלה שניתן להקל בהם והם מסוג המעשים שעלולים להידרדר בקלות לפגיעות גוף קשות ולמעשים חמורים יותר.

לקולה, לנאשם אין עבר פלילי. הנאשם משתתף כיום בהליך טיפולי למניעת אלימות במשפחה ומגיע למפגשים באופן סדיר. גורמי הטיפול ושירות המבחן התרשמו כי הנאשם מגלה רצון טוב ומחויבות להשתלב בטיפול. המתלוננת ציינה כי חל שיפור בהתנהגותו של הנאשם, וכי הוא לא נקט שוב באלימות. עוד לזכות הנאשם העובדה ששירות המבחן ציין כי התרשם שההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם, והתסקיר הרביעי החיובי.

סוף דבר

7. לנוכח כל האמור, אני מותיר את הרשעת הנאשם על כנה וגוזר עליו את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע.
- ב. ניתן צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן בתקופת המבחן.

העתק יישלח לשירות המבחן.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד מאיר לוברבאום, הנאשם וב"כ עו"ד ארקדי אליגולשווילי.

יצחק שמעוני, שופט